

ע"פ 4297/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוריהם פליליים

ע"פ 4297/13

כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט צ' זילברטל

לפני:

פלוני

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז- לוד
(כב' השופט ו' מרוז) מתאריך 07.05.2013 ב-ת"פ
52473-06-12

י"ז באדר א התשע"ד (17.02.2014)

תאריך הישיבה:

עו"ד ג'קי סגרון

בשם המערער:

עו"ד שאול כהן

זאב פפר

בשם המשיב:
בשם קצין מבחן למבוגרים:

פסק דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. בפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז- לוד (כב' השופט ו' מרוץ) מתאריך 07.05.2013 ב-ת"פ 52473-06-12 נגزو על המערער 26 חודשים מאסר בפועל, ו-12 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחררו, לבסוף עבירות רכוש או אלימות מסווג פשע.

2. המערער הורשע על פי הודהתו, בכתב אישום מתוכן, במסגרת הסדר טיעון בשוד (עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין)), החזקת סמים לשימוש עצמי (עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973) והפרת הוראה חוקית (עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין).

3. הרקע העובדתי והשתלשלות ההליכים בעניינו של המערער כבר פורטו בהרחבה על ידי חברי, השופט ע' פוגלמן, ב-בש"פ 525/13 ולכן איננו רואים לחזור עליהם כאן. רק נוסיף פה על האמור שם, כי במהלך שהותו ב"מעצר בית" המבקש ביצע לכואורה עבירה נוספת של תקיפת בת-זוג, בגיןו הוא עומד לדין במקביל להתנהלותו של הליך זה.

טענות הצדדים

4. בא-כך המערער טען בהודעת הערעור ובתיונות שבפנינו כי שגה בית המשפט קמא הנכבד עת לא ייחס משקל מספיק לניטבות חייו הקשות של המבקש וגזר על המבקש עונש החורג לחומרה מהמקובל במקרים דומים. כמו כן טען בא-כך המערער כי יסודו של תסקיר שירות המבחן בטעות, משומם התבפס על כתוב האישום – טרם תיקונו במסגרת הסדר הטיעון.

5. בא-כך המשיבה הדגישה מיד גיסא, את התסקיר השלילי בעניינו של המערער, את הפרותיו את תנאי "מעצר בית" בו שהוא, ובקיש לסתור ידו על פסק דין של בית המשפט קמא הנכבד, שלשיתתו, הביא לאיזון ראוי של השיקולים לחומרה ולקולא.

דין והכרעה

6. לאחר בחינה של נימוקי הערעור ושמיית טיעוני בא-כך הצדדים – הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות. להלן יבואו בקצרה הטעמים למסקנתנו זו.

7. נקודת המוצא בסוגיה שלפניינו נשענת על ההלכה, לפיה כלל – אל לה לערכאת הערעור להתערב בעונש שהושת בערכאה הדינית, אלא אם כן מדובר בסטייה מהותית מדיניות העונישה הראوية, או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הדבר. הנה כי כן, התערבותה במידת העונש תעשה על-ידי ערכאת הערעור רק אם "הערכאה הדינית נכשלה בטעות, או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות". (ראו: ע"פ 1242/97 גוינברג נ' מדינת ישראל (3.2.1998); ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשיובסקי (3.7.2006); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל

.(25.6.2012)

8. במקורה דן לא מצאנו כי העונש שנגזר על המערער יסודו בטעות מהותית כלשהי, כתענת המערער, באקט של ברינויות חסר מעכרים, איים על קתינים, תוך שימוש בכלי חד, ונטל מידיהם את הטלפון הנכדים שברשותם. על חומרתם של מעשים כגון אלה, עמד לאחרונה בית משפט זה ב-ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (להלן: עניין פלוני), בציגו כדלקמן:

"למרבה הצער, הפסכו, בתקופה الأخيرة, מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולריים יקרים ערך, לתופעה שנייה להגדרה כ"מכת מדינה", כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעכרים, המבקשים לשודד את רכושם ולזקוט ברוח כספי קל וזמן (ראו, לעניין זה, דברי חברות, המשנה לנשיא מ' נאור בע"פ 6378/11 בסוז נ' מדינת ישראל (31.7.2012)). מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות הערים, הצד הפגעה בשלומו ובבטחו של הציבור בכללות".

על רמת העונשה בעבירות אלה, ועל מגמת ההחמרה בעונשה לאור התגברות התופעה, ניתן ללמידה מפסיקתו של בית משפט זה בע"פ 3683/12 צגוק נ' מדינת ישראל (20.12.2012); ע"פ 3160/12 קריסטיאן נ' מדינת ישראל (21.4.2013) ולאחרונה, ע"פ 5535/12 כאברי נ' מדינת ישראל (1.5.2013), שם הועמדו עונשי המאסר, אשר הושתו על המערערים שהיו נתולי עבר פלילי, על 40-46 חודשים מאסר לRICTO בפועל".

(לציין כי המערער בעניין פלוני אمنם הורשע בעבירה חמורה יותר (לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין), בניגוד לעבירה בה הורשע המערער במקורה דן (לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין), ונגזרו עליו 24 חודשים מאסר, אך מדובר במקרה שבו הייתה בעניינו تسיקיר חייב מטעם שירות המבחן לנוער, ולא ייחסו לו עבירות נוספת, כמו במקורה דן).

ראו גם פסק הדין האחרון מהעת האחרונה – ע"פ 2400/13 חמור נ' מדינת ישראל (12.03.2014), שגם בו הוזכר עניין פלוני, ושם הועמד העונש בגין עבירות דומות לעבירות בהן הורשע המערער במקורה דן – על 30 חודשים מאסר.

9. זאת ועוד – אחרת. מהתסיקיר בעניינו של המערער עולה כי להערכת הגורמים המקצועים, הסיכוי להישנות התנהגות פורעת חוק מצדיו של המערער – גבוה. עוד לציין בתסיקיר שירות המבחן כי המערער אינו רואה פסול בהתנהגותו והוא נוטה לצמצם את אחוריותו לאיורים הפליליים בהם היה מעורב.

הפרוטוי החוזרות ונשנות של המערער את התנאים המגבילים בהם שוחרר מבהירים כי אין על המערער מORA של החוק. התנהגותו זו של המערער, בשילוב עם סיירובו לחת אחוריות על מעשי, כפי שהוא משתקפת בתסיקיר שירות המבחן, מצדיקים עונש מאסר ממשועתי, שישקף את חומרת הפגיעה בערכיהם המוגנים שנפגעו כאן ותציב לערער גבולות ברורים.

10. נכון כל האמור לעיל – איננו סבורים כי עונש של 26 חודשים מאסר שנגזר על המערער מהוות עונש חממי.

החוורג ממתחם הענישה המקורי בעבירות דומות. הערעור נדחה איפוא.

ניתן היום, ט"ו באדר בתשע"ד (17.3.2014).